HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

זעירי אמר אף שאור בבל תקטירו. ו) שלילו אין בשאור כזית ועיסה מעלימו לכזית שהוא חייב ועובר משום שנאמר כל שאור וכל דבש לא תקטירו (ויקרא ב): **למאן דר"ח דדריש לה.** לגבי חמץ בפ' אלו עוברין בפסח[ה] דתקטיר ועל עירובו בלחו דברי ר' אלעזר דאמר כל מחמצת לא תאכלו (שמות יג): **מי סברי.** לימא ז] זעירי וכן נמי לענין חמץ בפסח יהא חייב על עירובו משום דכתיב כל: **אין הכי נמי.** דלענין חמץ בפסח איתא ח] בפ' אלו עוברין לענין לאיסור וכו"ל והכי דקאמר ט] גבי שאור משום לאפוקי לחכי לחמר במסכת מנחות יש הקטרה בפחות מכזית ואין חייב עליה אלא ל"ש י] יהא בו כזית או שיהא היתר מעלימו לכזית: **מקפה של תרומה.** העשוי מיין של תרומה. מקפה רוטב: **והשום והשמן.** שנותנין לתוכו משום תבלין הן של כ] חולין: **וגגע טבול יום במקצתן.** ליכא לחמרי ל) משום ושמן של תרומה אבל לא במקפה [לחולין] דטבול יום שויוהו רבנן שני ואין שני עושה שלישי אלא בתרומה. ואית לחמרי מאי במקצתן אפילו במקפה של חולין דכיון דעירבי אחד מנא דמי ליה כמאן דנגע בתרומה עצמה: **והוין נה לחמי פסול במקום מגעו.** מ) (נ) דאין טומאת חולין בפחות מכזית: **ומה טעם.** לוקה עליו בכזית והא ליכא שיעורא (ד) (ו) אלא

זעירי אמר אף שאור בבל תקטירו כמאן כר' ס)אלעזר דדריש כל אי הכי לענין חמץ נמי אין הכי נמי אלא לאפוקי מאביי ע)דאמר יש הקטרה בפחות מכזית קמ"ל ש)אין הקטרה בפחות מכזית יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא איתיביה אביי ג)ב)המקפה של תרומה והשום והשמן של חולין ונגע טבול יום במקצתן ג)מקפה של חולין והשום והשמן של תרומה ונגע טבול יום במקצתן לא פסל אלא מקום מגעו והוינן בה מקום מגעו אמאי פסול ואמר רבה בר בר חנה ק)א"ר יוחנן מה טעם הואיל וזר לוקה עליה בכזית מאי טעמיה לאו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה זעירי וכו' תקטירו שאפי' אין בשאור כזית ועיסה מצה מעלימו לכזית: (ב) ד"ה ונגע וכו' ליכא למאמרי בשום ושמן: (ג) ד"ה והוינן וכו' מנגע הא אין: (ד) ד"ה ומה טעם וכו' ליכא שיעורא לאו משום: (ה) תוד"ה כמאן וכו' נחום מלה דתני התם כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו אין לי בפ"ל ופיכוח דתני' דתם נמחק: (ו) בא"ד אלא כל זה מלמעלה מהי זית מנין ת"ל כל"ע ותיבת מנין נמחק: (ז) בא"ד כמו שמפרש לחני התם בפרק כל המנחות: (ח) בא"ד דאמר דרבנן דלכתא אחרונה לא דרשי מכי כל כר' אלעזר מ"מ דרשת ראשונה דפשוטה יותר: (ט) בא"ד כמאן כר' אלעזר דדריש כל דיכיון דלכתא פסל לחי לחכי הקומץ אייתר ליה: (י) בא"ד דהיינו היתר מלעבור לא שעני כ"ע ותיבת לאיסור נמחק: (כ) ד"ה המקפה וכו' כעין דייסא והשום והשמן שנתן בו לתבלין הוי חולין ונגע טבול יום במקצתו פסל את כולו דמקפה עיקר כ"ל: (ל) ד"ה ת"ש וכו' אמאי דהיינו היתר לאיסור כ"ל והיינו דקאמר כמאן כר"א דדריש כל כל מחמצת לא תאכלו לרבות כותח הבבלי ושכר המדי. ופליגי רבנן פ' ואלו עוברין וכיון דדריש כל למקצתו אייתר ליה כי כל לרבות עירובו דהיינו היתר מצטרף לאיסור אבל לרבנן דלא דרשי כל איצטריך כי כל לרבות מקצתו והיתר מצטרף לאיסור לא שמעינן מיניה. אי הכי לענין חמץ בפסח נמי לר"א היתר מצטרף לאיסור דכתיב ביה כי כל אוכל מחמצת אה"נ אלא לאפוקי מאביי דאמר יש הקטרה בפחו' מכזית ומפרש ברייתא דפ' כל המנחות אין לי אלא כולו דהיינו כזית דס"ל לאביי יש הקטרה בפחות מב' זיתים מקצתו מנין פי' חצי זית מ"ל כל עירובו מנין פי' מעט שאור מעורב בהיתר דס"ד הואיל ומעורב יבטל ת"ל כי כל ולדידיה לא שייך למימר דשאור היתר מצטרף לאיסור דהא אין צריך צירוף דאפי' פחות מכזית מיחייב. ועדיפא

ומיעט מיעט בתרת למאי אהני הא במיעט וריבה למחר בריבה ומיעט וריבה דרבעין ליה א) כדפי' ר"ת ומ"ש דריבה ומיעט וריבה נמי אמר דריבה קמא לא מהני מידי דבעלמא התם מיכא למימר ריבה קמא מורחיה דקרא להתחיל בו כמו ולקחת המרצע אבל מיעט בתרת ליכא למימר הכי הילכך ל"ל לישנא מהא בתורה אפי' למאן דדריש ליה בריבוי ומיעוטי דרבעין ליה בפרט וכלל ופרט. עכ"ל מהכ"ת נ"ע: ן)**אין היתר מצטרף לאיסור.** פס' אלא חלב חלבי זית חלב שומן חייב: [תוך] מנזיר שהרי למרה תורה וכל מטרת עונשים לא יתמה. כלומר אלא שהרי פתו בין ום בו מפת ומיין כדי לגרף [כזית] חייב הכי דרשינן בסמוך דאי איכא כזית מיין לחודיה קרא למה לי ומיתורא[1] למטרת דרשינן ליה הכי ולא אכל ואין לגרוס מה שכתוב בספרים מטרת וכל מטרת דהוה משמע דמכל דרשינן ליה ל"ק לפרוך מדר' אלעזר נמי כמאן כר"ש דדריש כל ואפי' אם תימצי לומר דרבנן דרשי וכל מטרת בע"ג לא

הגהות התוספות

1. צ"ל וממשמעות. 2. בס"פ כי לחיעזר וכן בכל המשך הסוגיא. 3. צ"ל מקצתו מנין להיינו חלי זית כו'. 4. רשב"ם תיבות והכא קאמר וכ"ה בס"פ. 5. תיבות אמרי' שפיר ממקום ול"ל דיקון. 6. צ"ל אייתר ותיבת דמייתי ממתק. 7. צ"ל לחטרין כי כל. 8. תיבת דלר"ש נמחק וצ"ל נמי נימא דלר"ש אייתר מצטרף כו'. 9. צ"ל כן. 10. צ"ל בטלי להו. 11. צ"ל דקס"ד. 12. צ"ל פחות מכמיצה אוכלין ממעט. 13. צ"ל דלעני"ג. 14. צ"ל לימא הכ. 15. צ"ל לתין נמחק כל כך יחד.

נוסחת הריב"ן

ל) נמי זעירי: ב) זעירי נמי: ג) ים בו כזית: ד) תרומה: ה) והא ליכא בתרומה במקום מגעו כביכה לתין כו': ו) ס"ל והא ליכא כלי אכילת פרס ממנו זית של תרומה:

פי' הרא"ש

אף שאור בבל תקטירו. נמי אייתר מצטרף לאיסור אם הקטיר חצי זית חמץ וחצי זית מצה עמו ואינו מעורבין אלא כל אחד ניכר. כמאן כר"א דדריש כל בפ' כל המנחות תניא כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו אין לי אלא כולו. פ' כל הקומץ דהיינו ב' זיתים דסבר אין קומץ פחות מנין חצי קומץ דהיינו זית ת"ל כל. עירובו מנין. פי' חצי זית שאור וחצי זית מצה דהיינו היתר מצטרף לאיסור ת"ל כי כל. והיינו דקאמר כמאן כר"א דדריש כל כל אחד כל דבש לא תקטירו אין לי אלא כולו. פ' כל הקומץ דהיינו ב' זיתים דסבר אין קומץ פחות מב' זיתים מקצת מנין חצי קומץ דהיינו זית ת"ל כל. עירובו מנין. פי' חצי זית שאור וחצי זית מצה דהיינו היתר מצטרף לאיסור ת"ל כי כל. והיינו דקאמר כמאן כר"א דדריש כל כל שאור וכל דבש לא תקטירו אין לי אלא כולו. פ' כל הקומץ דהיינו ב' זיתים דסבר אין קומץ פחות מנין חצי קומץ דהיינו זית ת"ל כל. עירובו מנין. פי' חצי זית שאור וחצי זית מצה דהיינו היתר מצטרף לאיסור ת"ל כי כל. והיינו דקאמר כמאן כר"א דדריש כל כל שאור וכל דבש לא תקטירו אין לי אלא כולו. פ' כל הקומץ דהיינו ב' זיתים דסבר אין קומץ פחות מנין חצי קומץ דהיינו זית ת"ל כל. עירובו מנין.

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] בד"ה (בעמוד הקודם) ליכא למ"ד וכו' דבשין ליה כדפי' ר"ת. תיבות כדפי' ר"ת נמחק. וע"ל כדפירשים ס"ת ויעו"ס ועו"ש: ב] ד"ה כמאן וכו' לח דרשי מכי כל. תיבות מכי כל נמחק. וע"ל מכל כ"ל ס"ת. ויעו"ס: ג] בא"ד מאי קאמר מה עירובו וכו' לגרף חיתר לאיסור וכו' ובפיקח אפי' אינו בעיניה [אלא] מחוי כ"ל: ד] ד"ה אמר רבי"ח וכו' מ"ת מדרבנן אפלי וכו' כ"ל: ה] ד"ה משום דהיתר וכו' לחין נמחק. ס"ב ר"ל לחין נמחק משום דיש בשאוכל דרך אכילת המקפה. ס"ת:

מוסף רש"י

אף שאור בבל תקטירו. נמי אייתר מצטרף לאיסור, חלי זית קומץ דשאור וחלי זית דמצה ואינן מעורבין אלא כל אחד בפני עצמו (שם). לענין חמץ נמי. דהא מהניא על עירובו דבלחו, ואיתיא נמי אייתר מצטרף לאיסור. ומאני אמי הכי נמי. דתמץ בפסח אייתר מצטרף לאיסור, והאי דנקט שאור לאפוקי מאביי דאמר יש הקטרה לפחות מכזית. ומיהו לא מהניא לאיסור אלא בכזית, הא לא מהני אלא בפחות מכזית (שם). להא שמעתא. דר' יוחנן (שם). המקפה. תבשיל קפוי ועב, של תרומה. כגון דייסא, והשום והשמן. הכתוב בו לתבלין הם של חולין. פסל את כולו. פסל את כולו. אם כל הקליה, דמקפה עיקר ובטל את התבלין בו (שם). מאי טעמיה. זה לוקה עליו בכזית משם זרות, הא לא אכיל כזית תרומה, ולא משום דאייתר מצטרף לאיסור (שם).

ח א מיי' פ"ח מהלכות תיקוני מזבח הל' ג סמג לאוין שיח:

ט ב מיי' פ"ח מהלכות טומאת אוכלין הל"ב: י ג מיי' שם הלכה יג: